

positur vi skal have. Vi diskuterer, hvorledes vi bedst konkret kan fremme menneskerettighedssituationen i Kina. Det er min vurdering, at vi i den nuværende situation bedst gør det ved at søge at finde en fælles EU-linje, hvor menneskerettighedsspørgsmålet indgår som en meget væsentlig del.

Og så må jeg altså gøre opmærksom på, selv om jeg ved, at det ikke vil være kært for hr. Søren Søndergaard, at der rent faktisk er sket nogle forbedringer i løbet af det sidste år. Efter bataljen sidste forår har der været en udvikling i de kinesiske synspunkter, som jeg må hilse velkommen. Jeg har i morgen mulighed for i Det Udenrigspolitiske Nævn mere udførligt at redegøre for den udvikling, der har fundet sted, og det ser jeg frem til.

Søren Søndergaard (EL):

Det er absolut kært for Enhedslisten, hver eneste gang der sker fremskridt med menneskerettighederne både i Kina og andre steder. Der er blot det problem, som jeg stadig væk ikke helt forstår, nemlig hvad der har ændret sig i forhold til sidste år. Sidste år var det vel også vigtigt med en fælles EU-linje, og det er altså det, der er begrundelsen i år. Men nuvel, det er udenrigsministerens opfattelse, at det ikke skal tages op i Genève, og det må vi så tage til efterretning.

Men så kunne jeg godt tænke mig, at udenrigsministeren i hvert fald gav os et par stikord om, hvordan Danmark så i den kommende periode f.eks. i forbindelse med ledende kinesiske politikeres og embedsmænds besøg i Danmark vil markere Danmarks holdning til menneskerettighedskrænkelser i Kina. Kunne vi få et par stikord om, hvordan udenrigsministeren klart vil markere vores holdning, så der ikke igen kommer beskyldninger fra Enhedslisten eller fra andre om fodslæberi?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg må gøre opmærksom på, at der i hvert fald er to klare eksempler på, at ting, der var indeholdt i resolutionen sidste år, i mellemtiden har udviklet sig. Kina har undertegnet konventionen om de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og Kina har inviteret FN's menneskerettighedskommissær, Mary Robinson, på besøg for at indlede en dialog med menneskerettighedskommissæren.

Det anser jeg for en positiv udvikling, men det overflødiggor jo ikke, at i den kontakt, som

vi til stadighed har med de kinesiske myndigheder, er menneskerettighedssituationen i Kina selvfølgelig på dagsordenen. Det er indlysende. Det har den været hele tiden, og det forbliver den.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er korrekt, at det, der i øjeblikket foregår, i virkeligheden er en handel mellem EU og Kina, der går ud på, at EU skal nedtone sin kritik – og her skal Danmark så rette sig ind efter EU – og til gengæld åbnes der for økonomiske muligheder for EU-landene i Kina.

Jeg vil også godt spørge, om det er rigtigt, at den danske regering i virkeligheden er lammet af frygt i denne sag. Det kinesiske udenrigsministerium har ifølge Politiken sendt en erklæring, hvori der står: »Det kinesiske folks vrede vil ramme den danske regerings hoved« – altså hvis vi fremsætter en resolution i Menneskerettighedskomiteen, som vi gjorde sidste år. Er regeringen blevet bange for, at det vil koste danske erhvervsinteresser i Kina, og at man vil blive straffet fra kinesisk side? Er det den frygt, der nu får Danmark til at stikke hovedet i busken?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Svaret er nej. Svaret er i øvrigt også, at vi ikke stikker hovedet i busken. Svaret er, at min holdning til dette alene er dikteret af ét synspunkt: Hvordan fremmer vi ud fra en konkret vurdering her og nu bedst menneskerettighedsudviklingen i Kina?

Her lægger jeg vægt på, at vi finder frem til en fælles EU-holdning, hvor menneskerettighederne, kan man sige, er sat i centrum af EU's fælles holdning. Det er det, som jeg tror giver de bedste muligheder for et fremskridt for menneskerettighedssituationen for de 1,2 milliarder kinesere.

Kent Kirk (KF):

Jeg siger tak for svarene fra udenrigsministeren og vil gerne spørge om, hvordan og hvorledes EU vil forholde sig, hvis der nu kommer en kritisk resolution frem på FN's Menneskerettighedskomités næste møde i Genève. Sidste år var situationen jo den, at USA og til dels UK var interesseret i, at der skulle komme en resolution på bordet. De ville bare ikke selv fremsætte den, og derfor var det så et andet land,